

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: K/12303.

Érkezett: 2004 OKT 20.

írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

„Az Életút Alapítvány rögös útjain” címmel a Házszabály 91. §-a alapján kérdést kívánok benyújtani Csizmár Gábor foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszterhez. A kérdésre a választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter úr!

Engedje meg, hogy előljáróban gratuláljak miniszteri kinevezéséhez, és kívánjak Önnek elődjénél több sikert és sok örömet, hitet, reményt és szeretetet a munkájához.

Az új kormány megalakulása és természetesen az Ön kinevezése is azzal a reménnyel kecsegtet, hogy a közeljövőben változás történhet a magyar politikai közéletet sújtó erkölcsi hanyatlásban.

A magyar választópolgárok jó része a politikusokra, mint a korrupció fő letéteményeseire tekint, annak ellenére, hogy az utóbbi időben történtek elismerésre méltó kezdeményezések a kormány részéről e kollektív bűnösség látszatának felszámolására.

Mindezek ellenére azonban a sajtó és média által felkapott egyes képviselői „kilengések” miatt ez az erőfeszítés nem járt sikerrel, és nem is járhat mindaddig, amíg az ország kormányának tagjai ezektől el nem határolódnak akár személyesen is.

Mindannyian ismerjük azokat az ügyeket, amelyek napjainkban fő slágerként a sajtó hasábjain szerepelnek, de vannak olyanok is, amelyek nem ütnek meg az országos média ingerküszöbét, de a helyi közéletben mégis nagy port vernek fel.

Engedje meg a Tisztelt Miniszter úr, hogy választókerületem polgárainak kérésére egy ilyen ügyről tájékoztassam, és egyben kérjem is személyes álláspontját a dolog erkölcsi megítélése szempontjából.

Bizonyára Ön is emlékszik még a nyár folyamán a Nemzeti Felnőttképzési Intézet által nyújtott pályázati források elosztása körül zajlott vitákra.

Egyes sajtóorgánumok szerint ennek során az intézet jelentős forrásokat juttatott baloldali kötődésű cégeknek, vagy magánszemélyek részére, amelyet mind az intézet vezetője, mind pedig a tárca előző minisztere hevesen cáfolt.

E viták kellős közepette ért bennünket az a hír, hogy a városunkban jól ismert Életút alapítvány is kapott ezekből a támogatásokból.

A dolog hírértékét az adja, hogy az alapítványt maga a város szocialista Polgármestere alapította, és jelenlegi vezetője a Polgármester úr kedves felesége.

Tisztelt Miniszter Úr!

A város polgárai nevében ezúton szeretném megkérdezni a véleményét azzal kapcsolatban, hogy erkölcsileg és morálisan helyénvalónak és összeegyeztethetőnek tartja-e az országgyűlési képviselői és a polgármesteri jogállással azt, ha egy polgármester által alapított és a felesége által vezetett magán alapítvány állami támogatást kap, – még akkor is, ha az mindannyiunk által elfogadható cél érdekében történik – egy olyan minisztérium háttérintézményétől, amelyet az a parlamenti szakbizottság felügyel, amelynek munkájában a polgármester, mint országgyűlési képviselő részt vesz?

Mielőbbi válaszának reményében maradok tisztelettel:

Budapest, 2004. október 19.

Imre Zsolt
Országgyűlési képviselő